

I Information den 20. oktober 1978 skriver John Coveney bl. a.: »Efter at jeg var færdig med at løbe spidsrod mellem hashesælgerne, med næseborene lukket imod dunsten af hundelort og vanrøgtede lokummer, og med trommehinderne afstivede imod den gjaldende højtalerbeat, hvormed de »miljøvenlige« nok har skræmt en anselig procentdel af fuglelivet væk fra Voldgraven, fik jeg værkstedet og bageriet at se, og nogle enkelte folk, der arbejdede flittigt med forskellige forsøg på energifremstilling.

Til disse ægte idealister har jeg lutter ros, men også et råd. I er lige ved at komme i mindretal, venner. I er lige ved at drukne.

Kom hellere tilbage til samfundet og prøv at påvirke det stille og roligt med jeres ideer, de åndelige såvel som de praktiske. Lad Christiania tage sin plads i historien sammen med Spartakus og hans kortvarige solstat, og med Gerrad Winstanleys på forhånd dømte forsøg med »kristen kommunisme« under den engelske republik i 1650.«

Mange andre aviser, læserbrevskribenter og kronikører har givet skrevet meget, der ligger på linje med de citater, fremskridtspartiet her har fremført. Men naturligvis lød der også andre røster. F.eks. skrev forhenværende minister Poul Dalsager under rubrikken »Søndagsbetragtninger« i Aalborg Stiftstidende den 5. november 1978: »Fremskridtspartiets folketingsmedlemmer ynder at give indtryk af, at de er nogle forfulgte uskyldigheder. Men kendsgerningerne viser det modsatte.

Hvad er kendetegnet for folketingets arbejde, efter at fremskridtspartiet har »holdt sit indtog« på Christiansborg? Det er ikke en tilnærmelse til fremskridtspartiets synspunkter, som de påstår. Det er ikke en politik, der svarer til fremskridtspartiets – heldigvis. Det er derimod en af de groveste former for chikanerier, der længe er set. Det er en kæp i hjulet i folketingets arbejdsgang. Det er en overflødig belastning af statsadministrationen. Og det er en forfladigelse af den politiske debat til et niveau, der ligger langt under befolkningens.«

Hvad mente den forhenværende socialdemokratiske minister så med ord som kæp i hjulet i folketingets arbejdsgang og grov form for chikanerier? Jo, det kommer senere i disse usandfærdige søndagsbetragtninger, hvor der skrives: »I øjeblikket består frem-

skridtspartiets arbejde udelukkende i at sabotere folketingets arbejde. Og lad mig give et eksempel: Forsvarsministeren har sendt en ansøgning til finansudvalget om penge til noget vedligeholdelses- og brandsikringsarbejde på Christiania, som forsvarsministeriet er blevet pålagt at udføre. Kristeligt folkeparti fremsætter et forslag til folketingsbeslutning om, at Christiania skal nedlægges omgående. Af praktiske grunde venter finansudvalget så med at behandle forsvarsministerens ansøgning, til kristeligt folkepartis forslag er behandlet.

Ved 1. behandlingen i folketinget kunne kristeligt folkeparti ikke samle et flertal for sit forslag. Ikke desto mindre bebuder fremskridtspartiets ordfører, Mogens Voigt, at udvalgsbehandlingen af forslaget vil komme til at vare måneder. Og han bebudede, at han i udvalget vil starte med at stille omkring 150 spørgsmål til ministeren om forslaget. Uden at have set spørgsmålene vil jeg tillade mig at sige, at de er overflødige for udvalgets behandling. Og erfaringen viser, at det ikke vil genere fremskridtspartiet at stille de samme spørgsmål i finansudvalget, når forsvarsministerens ansøgning skal behandles.«

Ja, sådan skrev den tidligere fiskeri- og landbrugsminister, nuværende formand for den socialdemokratiske folketingsgruppe. Han kunne gøre os fremskridtsfolk – som arbejder seriøst – en stor tjeneste, hvis han torsdag den 14. december 1978, hvor det omtalte forslag til folketingsbeslutning skal til anden og sidste behandling, ville gå på folketingets talerstol og opremse, hvilke af de ca. 150 spørgsmål der er overflødige, fremfor at gemme sig bag ved den socialdemokratiske ordfører, Bernhardt Tastesen. Når vi fra fremskridtspartiets side har fundet det nødvendigt at citere en socialdemokrat i vores betænkningssbidrag, skyldes det naturligvis, at den generation af fremskridtsfolk, der i de kommende århundreder vil myldre frem, skal have lejlighed til at læse, hvordan hulheden, hykleriet og løsagtigheden prægede 70ernes største parti. Af nøjagtig den samme grund har vi også anmodet om, at samtlige spørgsmål og svar bliver optrykt i bilaget til betænkningen. Her kan det så læses, hvor saglige og relevante vore spørgsmål var, mens det af besvarelserne vil fremgå, hvor elendigt man fra socialdemokratiets side i samarbejde med deres lille regeringspartner, det såkaldte